

Neděle 20.1.2013 – Sbor Církve bratrské v Praze 3

Jer 31,25: „Občerstvím duši znavenou a každou duši tesknící ukojím“ (heslo sboru 2013)

Křesťanská Bible je knihou od Boha a o Bohu. Učí nás vidět svět a život z jiného úhlu než jsme zvyklí je vnímat sami. Křesťanská Bible je ovšem také knihou o životě a pro život. Svým poselstvím, životními příběhy a vyučováním se dotýká všech důležitých otázek a potřeb lidského života. Vede nás k tomu, abychom přemýšleli o životě a všech jeho otázkách v širších souvislostech. Klade nám otázky, na které bychom sami nepřišli, a dává odpovědi, které nás nejednou překvapí. Právě tato biblická moudrost a duchovní hloubka nám pomáhá porozumět tajemství života nově. Oči se nám otevírají tehdy, když začínáme věřit...

1. „Naděje umírá poslední“

Od začátku roku 2013 máme v záhlaví našich tištěných oznámení nový biblický verš. Je to věta z Bible, kterou jsme přijali jako „heslo pro sbor“ pro letošní rok. Je to Boží slovo z knihy proroka Jeremjáše. V té staré době, v 6.století před Kristem, mělo přinést světlo a naději věřícím lidem, kteří se neměli dobře. Potkaly je hrůzy války, utrpěli velké ztráty osobní i národní a neviděli před sebe ani na krok. Válečná katastrofa byla pro ně navíc krizí víry, protože si do poslední chvíle mysleli, že Pán Bůh za žádných okolností nedovolí, aby je potkalo něco zlého. Do situace bolesti, zklamání a beznaděje přichází zpráva, že Pán Bůh svou církev neopustil. Skončí trápení a přijde něco nového a nadějného! „Občerstvím duši znavenou a každou duši tesknící ukojím.“ Snad si dokážeme trochu představit, v jak těžkých podmínkách to slovo zaznělo. Únava ze životního provizoria, únava z pracného budování existence, únava z nejistoty a z nebezpečí. A pak ten *stesk*: stesk po domově, po chrámové bohoslužbě, po společenství s ostatními, po Božím slově a slavnostech! Toto všechno Bůh u svých lidí vidí a chce jim pomoci. On dobře ví, co judští trosečníci potřebují. On ví, že potřebují občerstvení a posilu. A On jim to ve své lásce chce dát. Proto jim posílá slova naděje a potěšení.

2. Naděje od Boha

Dnes nám stejný biblický výrok připomíná, jaký je náš Bůh. Bůh Abrahámův, Izákův i Jákobův a Otec Ježíše Krista se nezměnil. On je také naším Bohem a mluví s námi jako milující Otec se svými dětmi, jako dobrý lékař s pacientem. Mluví s námi o pomoci a naději. Jeho slovo je svědectvím o tom, že máme Boha, který je nám nablízku, který nám rozumí, který má s námi trpělivost a má pro nás východisko tam, kde vidíme jen tmu.

V Jeremjášově povzbuzování slyším důrazy, které najdeme v Bibli na mnoha místech. Je to poselství, které známe také ze žalmů 23, 103 nebo 145. „*Hospodin je milostivý, plný slitování, shovívavý a nesmírně milosrdný. Hospodin je ke všem dobrotivý, nade vším, co učinil, se slitovává. Hospodin podpírá všechny klesající a všechny sehnuté napřimuje.*“ (Ž 145,8.9.14). Také kázání Ježíše Krista a celý Spasitelův život nám přibližují Boha jako milujícího Otce, který se zajímá o svět i každého člověka a prokazuje milosrdenství všem, kdo k Němu volají. Potvrzují to třeba známá Ježíšova slova „*Pojďte ke mně všichni, kdo se namáháte a jste obtíženi břemeny, a já vám dám odpočinout*“ (Mt 11,28) anebo „*Kdo přichází ke mně, nikdy nebude hladovět, a kdo věří ve mne, nebude nikdy žíznit*“ (J 6,35).

Pán Bůh odpovídá slovy svého proroka na otázky své církve, která se ptá „Proč nás to potkalo? Proč nás toho Bůh neuchránil? Proč to trvá tak dlouho? To na nás Bůh zapomněl? To nás opustil?“. Myslím, že takové otázky známe. Podobné otázky a pochybnosti se vkrádají do našeho srdce, když nás potkají v životě těžké věci, když se dostaneme do slepé uličky, když jsme na dně... Jako věřící lidé, jako Kristova církev máme slyšet Boží odpověď, která nám pomáhá zvednout hlavu, nadechnout se, začít doufat a čekat na Boží blízkost a pomoc.

3. Naděje od Krista

Pán Bůh nám říká, že naše konce nejsou úplným koncem všeho. Pokud stojíme o Boží pomoc a hledáme ve svém životě východisko, můžeme v našem hesle slyšet slovo povzbuzení a naděje: „*Občerstvím duši znavenou a každou duši tesknící ukojím*“. Tak zní Boží odpověď pro judské věřící v dávné době. Když to přeložíme do jazyka člověka 21.století, pak to můžeme parafrázovat slovy: „*Bůh o tobě ví, ať se děje cokoliv, zná tvé trápení a má pro tebe posilu a potěšení*“. Ta skutečná pomoc pro nás přichází v Ježíši Kristu. On prožil kdysi lidský život se vším všudy a jako Boží Syn obstál ve všech zkouškách a pokušeních. On rozdával svůj život, když lidem pomáhal, když je uzdravoval, když je vedl k pokání, k víře a k novým začátkům s Bohem. Nakonec za nás všechny umíral, za naše hříchy, selhání, nemoci a pády. Kdo přijme tuto Kristovu oběť jako dar od Boha, může začínat a žít nový život. A ten nový život spočívá v tom, že se ve všech situacích držíme Ježíše Krista, že důvěrujeme Boží milosti a učíme se žít podle pravidel lásky, odpuštění a milosrdenství.

A z čeho jsme dnes nejčastěji unaveni a po čem se nám může stýskat? Dost často jsme unaveni ze svých nezdarů a neúspěchů, ze svobody a jejích nekonečných možností, ze strachu o práci, ze strachu o budoucnost. Také z toho, jak někdy nestačíme na své úkoly a povinnosti a jak nedokážeme vždy vyjít s lidmi a žít s nimi v pokoji, lásce a přátelství. Že pomoc je pro nás u Krista, jsme si už pověděli. Ale ještě potřebujeme vědět, že tu Boží pomoc dostáváme proto, abychom z těch konkrétních životních situací neutíkali, ale zůstali v nich s Kristem. On, Ježíš, nás vede do procesu proměny a čeká, že v dalších situacích se už zachováme jinak. Nechme se Božím slovem pozvat k nové důvěře v Boha a naberme z Boží lásky a z Božího odpuštění novou sílu k životu podle Kristova příkladu. Nový život je díky Ježíšově záchraně Boží možností pro každého.

Bronislav Kaleta